

ਫਰਜ਼ ਫਰਸ਼ਾਂ ਦੇ

Principal Narinder Singh
956, Phase 3-B-2, SAS Nagar, Punjab,
INDIA-160059.
Tel: 91-172-2225999

Kulbir Singh
1185, E 60th Avenue, Vancouver, BC,
CANADA, V3W 0P8.
Email: kswestcoast@gmail.com

ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ:

ਸਾਡਾ ਵਿਰਸਾ !!

100th Birth Anniversary of Prof Kartar Singh ji

Prabhroop Kaur's Little-yet-Informative Life's Instruction Book.

ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (B.E., M.P.M.& I.R., M.C.S.E.)

ਦੁਰ ਕਿਤਾਬ ਸੰਬੰਧੀ

ਕਦਰ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ
ਕਵਿਤਾਵਾਂ
ਰਾਹੀਵੀਚਾਰ !!
ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ
ਵਿਚ!!
ਬਚਿਆਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ
ਲਈ ਦਿਲਚਸਪ !!

This book contains poems in the English and Punjabi languages. All content and Illustrations are the work of Kulbir Singh. Each poem strives to promote a message and we would want it's outreach! However we want everyone to respect our copyrights for content and illustrations. For any query regarding any such matter, we would be happy to converse with you! Kindly contact Kulbir Singh at kswestcoast@gmail.com.

ਦੋ ਸ਼ਬਦ !

ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਕ ਗੁਰਦਸਤਾ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਦਰ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਕਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਸਿੰਜਣ ਦਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਯਾਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਹਨ।

ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਚ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਬੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ।

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਰਿਸਤਾ ਜਿਥੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਾਲ ਹੈ ਉਥੇ ਇਸ ਦਾ ਗੁੜਾ ਰਿਸਤਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਦਰ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੇਕ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਵੀ ਕਦਰ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਉਚੱਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰੇਤਖ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇਕ ਨਿਮਾਣਾ ਜਿਹਾ ਜਤਨ ਹੈ ਕਦਰ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਣ ਦਾ।

ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿਚ,

ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ।

ਹੱਸੋ ਰੱਜ ਰੱਜ!!

ਹਸਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਕੋਈ ਰਵੇ ਨਾਂ ਹੱਦ,
ਹਲਕਾ ਫੁਲਕਾ, ਸੋਹਣਾ ਸਰੀਰ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲਵੀਏ ਲੱਦ।
ਹੱਸਣ ਦੀ ਸੋਹਣੀ ਹੈ ਆਦਤ, ਕੋਈ ਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਰੀਸ,
ਬੀ.ਪੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਉੱਚਾ, ਨਾਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਫੀਸ।
ਹੱਸਣ ਖੇਡਣ, ਮਿਲਣ ਮਿਲਾਣ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਬਹੁਤ ਹੈ ਭਾਰੀ,
ਰਭ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲਦੀ, ਇਹ ਸਿਖਿਆ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ!!

ਸੁਣਿਉ ਵੀਰੋ, ਸਾਡਾ ਅਮੁਲ ਇਹ ਹੈ ਅਖਾਣ,
“ਸੌ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਦਾਰੂ ਹਾਸਾ” ਨਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ ਕੋਈ ਹਾਣ!

ਕਲਮ ਨਾਲ ਨਾਂ ਲਿਖਦੇ ਨਾਮ ਇਹਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਇਕ ਘੋਰ,
 ਰੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਜਿਥੇ ਅੱਖਰ ਇਹ ਆਵੇ, ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ ਪੈਂਡਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ।

ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਜਿਥੇ ਹੁੰਦਾ ਇਹ ਕੁਸੰਗ,
 ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਸਨ ਐਸੇ ਸਿਖੇ, ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਲੰਘ ।

ਤੱਕੀਆਂ ਹਨ ਵਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ, ਅਜ ਮੌੜ ਵੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ,
 ਰਸਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੇ ਚੰਗਾ, ਤੂੰ ਕਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੰਕੋਚ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਲੱਭੇ ਮੌਤੀ ਹੀਰਾ,
 ਜੇ ਇਹ ਹੀਰਾ ਸਮਝ ਗਇਓਂ, ਤੂੰ ਵੀ ਹੋਣੇਂ ਇਕ ਹੀਰਾ !!

ਅਜ ਹਨ ਲੋਕ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਂਦੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਖਾਵੇ ਮਨ-ਪਸੰਦ,
 ਪਰ ਅਕਲੀ ਹਨ ਕੋਸਾਂ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਬਣੀ ਰਹੇ ਜੀਵਨ ਸੁਗੰਧ ।

ਇਹ ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅੱਜ,
 ਨਾਂ ਲੋਗੇ ਲਾਗੇ ਇਸ ਲਾਹਨਤ, ਰਭ ਰਖੇ ਸਭ ਲੱਜ ।

ਤੈਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਵਾਜਾਂ ਹੈ ਮਾਰੇ, ਤੂੰ ਕਰ ਕੁਝ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ,
 ਤੇਰੇ ਪੱਲੇ ਹੋਣ ਸ਼ੁਭ ਰੀਤਾਂ ਲੰਘੇ ਕੁਸੰਗਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ।

ਤਤਕਰਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ	4	ਤੈਨੂੰ ਥਾਪਿਆ	25
ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਜੀਓ	5	BACK TO THE GURU	26
IT'S AMRIT VELA !!	6	HE LOSES HIS SENSE !	27
ਫੇਰ ਲਭਣਾ ਨਹੀ ਜਵਾਬ...	9	ਅੱਜ ਦੋ ਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਪਿਛੇ...	29
ਆਓ, ਵਾਪਾਰੀ ਬਣੀਏ!!	11	ਹੱਸੇ ਰੱਜ ਰੱਜ!!	31
ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਿ ਪੈਸਾ ?	13		
ਇਕੱਠੇ ਬਹਿ ਕੇ ਖਾਂਣ'ਚ .	14		
ਜੋੜੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ	16		
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ	17		
ਪੜਾਈ ਦਾ ਰੁੱਤਬਾ	18		
ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਦੀ ਆਈ ਜੀ...	20		
ਬੋਲੀ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਸਾਡੀ	21		
ਬੋਲੀ ਸਾਡੀ	22		
ਬੋਲੀਏ ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ..	23		

ਗੁਰਮਤਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰੱਭ ਦੀ ਵਡਿਆਈ,
ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਕਰੀਏ ਨਾਮ ਕਮਾਇ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਦਾ ਹੈ ਸੋਹਣਾ,
ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਣਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੈ ਉੱਚਾ ਦਰਸਾਇਆ,
ਗਾਡੀ ਰਾਹ ਇਹ ਗੁਰਾਂ ਬਣਾਇਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਚੀ,
ਜਿੰਦਗੀ ਬਣੇ ਚੰਗੀ ਤੇ ਸੁੱਚੀ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਹਨ ਜਾਗਦੇ,
ਬਿਸਤਰੇ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਹਨ ਤਿਆਗਦੇ,
ਉਠ ਕੇ ਹਨ ਰਭ ਜੀ ਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੇ,
ਬਰਕਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੇ ਹਨ ਪਾਉਂਦੇ।

ਉੱਠ ਕੇ ਮਿਟਦਾ ਹਰ ਇਕ ਸੋਗ,
ਸਰੀਰ ਨਵਾਂ ਤੇ ਸਦਾ ਅਰੋਗ।

ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਉਠ ਕੇ ਵੇਖੀਏ,
ਇਕ ਦਿਨ ਇਹ ਕਰ ਦੇਖੀਏ।

ਤਜਰਬਾ ਚੰਗਾ ਲਗੇ, ਤਾਂ ਅਪਣਾਈਏ,
ਫੇਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਨੇਮ ਬਣਾਈਏ।

ਸੌਣ ਲਗੇ ਅਰਦਾਸ ਇਹ ਕਰੀਏ,
ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪਾਸ ਧਰੀਏ।

ਭਲਕੇ ਉਠਾਉਣਾ ਦਿਨ ਜੋ ਕੱਲ,
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਕਰ ਲਈਏ ਗੱਲ।

ਘੜੀ ਅਲਾਰਮ ਵੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਲਾਉ,
ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ ਸੌ ਜਾਉ।

ਛੋਟੀ ਸੂਈ ਜਦ ਵੱਜਣ ਚਾਰ,
ਨੀਂਦ ਨੂੰਦ ਸਭ ਕਰੀਏ ਮਾਰ।

ਉਠ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀਏ,
ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਰਭ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੀਏ।

ਘੁਟ ਇਸ ਦੇ ਚਾੜਣ ਤੇ ਹੀ, ਨਾਂ ਰਹੇ ਗੁਣ ਬਕਾਇਆ,
ਸਮਝ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਨਾਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਕੀ ਆਪਣਾ ਤੇ ਕੀ ਪਰਾਇਆ ।

.....

ਜੇ ਚਾਹਵੇ ਭਲਾਈ ਆਪਣੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਰਵੇ ਮੀਲਾਂ ਤੇ ਦੂਰ,
ਸਦਾ ਬਣੀ ਰਹੇ ਇਜ਼ਤ ਭਲੀ ਤੇ ਗੁਣ ਰਹਿਣ ਭਰਭੂਰ ।

ਐ ਵੇ ਸਿੱਖਾ ਹੋਸ਼ ਕਰ, ਅੱਜ ਛਡਿਆ ਸੁਭ ਆਚਾਰ,
ਜਿਸ ਪਿਛੇ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਸੀ ਭਾਰੀ, ਜਾਂਦੀ ਲੋਕਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ।

ਤੇਰੇ ਉੱਚ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸੀ ਘਰ ਘਰ ਡਾਢੀ,
ਅੱਜ ਦੋ ਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਪਿਛੇ ਤੂੰ ਤਿਆਗੋਂ ਰੀਤ ਜੋ ਸਾਡੀ ।

ਤੇਰੇ ਸਨ ਜੋ ਦਾਦੇ ਪੜਦਾਦੇ, ਸੁਣ ਲੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ,
ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਵਣ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਤੇਰੀ ਸੋਚ ਮੁੱਕੇ ਇਆਣੀ !

ਵਡੇ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਿੱਖਾ, ਨਹੀਂ ਸਨ ਮੂੰਹੋਂ ਉਚਾਰਦੇ,
ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋ ਰਹੀ, ਨਹੀਂ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਤੱਕ ਪੁਕਾਰਦੇ ।
ਗਲ ਆਵੇ ਜਿੱਥੇ ਹਥ ਲਾਉਣ ਦੀ, ਇਹ ਇਕ ਪਾਪ ਘਨੇਰਾ,
ਆ ਤੱਕ ਕਿਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਇਹਨੂੰ ਕਹਿਣ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰਾ ।

ਅੱਜ ਦੋ ਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਪਿਛੇ...

ਲਭਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਟਪਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ,
ਨਾਂ ਰਖਿਆ ਦਾਰੂ ਹੈ ਵੇਖੋ, ਕਰੋ ਚੈਨ ਸਭ ਭੰਗ।

ਰਲ ਮਿਲ ਮਿਤਰ ਇਕਠੇ ਹੋ, ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਮੇਜ਼,
ਰਤਾ ਕੁ ਨਾਂ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰਣ, ਨਾਂ ਕੋਈ ਸੋਚ ਪ੍ਰਹੇਜ਼।

ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਹਨ ਪੀਂਦੇ, ਗੁਆਉਣ ਬਣੀ ਸਭ ਪੱਤ,
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਖਾਂਣ ਲਾਹਨਤਾਂ, ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨਾਂ ਕੋਈ ਗੱਤ।

ਪੁੱਠੀ ਮੱਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਸੁਭ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਨਾਸ,
ਬੜਕਾਂ ਮਾਰਣ, ਦਾਅਵੇ ਛੱਡਣ, ਪਰ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਾਂ ਆਸ।

ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਜਦ ਲੋਕੀ, ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਪਰਵਾਰ,
ਚੰਗੀ ਕਾਮਨਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਲੈਣੀ, ਲੈਣ ਲਾਹਨਤਾਂ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ।

ਇਜ਼ਤ ਦੇ ਲਫ਼ਜ਼ ਸਭ ਭੁਲਣ, ਵਿਸਰੇ ਸੁਭ ਆਚਾਰ,
ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਣਾ ਸਭ ਦੂਰ ਗਿਆ, ਨਾਂ ਚਲੇ ਕੋਈ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ।

ਇਸ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਉਪਜਣ ਕਈ ਅੰਗਣ, ਪੁੱਠੀ ਹੋਵੇ ਮੱਤ,
ਜਬਾਨ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਬੂ ਨਾਂ ਰਵੇ, ਨਾਂ ਪੁੱਛ ਕੇ ਚੱਲੇ ਲੱਤ।

ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਜੀਓ

ਪੰਨੇ ੪ ਦੀ ਬਾਕੀ...

ਨਿਤਨੇਮ ਦਾ ਫੇਰ
ਨਿਭਾਈਏ ਨੇਮ,
ਸ਼ਰਧਾ ਸਹਿਤ ਤੇ ਵਿਚ
ਪ੍ਰੇਮ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਨਾਂ
ਭੁਲਾਉ,
ਭਲਕੇ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਨੇਮ
ਬਣਾਉ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਨਾਂ ਭੁਲੋ,
ਸਿਖੋ!
ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਚ' ਅੱਜ
ਹੀ ਲਿਖੋ।

ਕਿਵੇਂ ਰੁਕਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦਨਾਂ ਕਰਣ ਤੋਂ, ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਾਂ,
ਆਪ ਹੋ ਵਡੇ ਸੂਰਮੇਂ, ਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇ, ਆਪ ਦਾ ਗੁਰਪੁਰਬ ਹੈ ਆਇਆ।
ਕੈਸਾ ਹੈ ਟਿਕਾਣਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵਸਦੇ, ਕੈਸਾ ਹੈ ਉਹ ਮੰਦਰ,
ਤੁਸੀਂ ਵਸਦੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਅੰਦਰ।
ਆਪ ਦੀ ਨਿਘੀ ਗੋਦ, ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਜੋ ਉਪਜੇ ਇਸ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਬੜੀ ਹੀ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਆਪ ਦਾ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮਨਾ ਰਹੇ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਨ-ਮਾਨ ਹੈ ਆਪ ਜੀ ਸਦਕੇ,
ਕੀ ਗਿਣੀਏ ਉਪਕਾਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਅਤਿ ਚਮਕਣ ਸੋਹਣੇ ਹੁਣ ਫਲਕੇ।
ਅਚਰਜ ਖੇਡਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਸੇਧਾਂ, ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਆਪ ਸਦਾ-ਸਦਾ,
ਮਿਠੀ ਬੋਲੀ, ਕੋਮਲ ਹਿਰਦੇ, ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਵਿਚ ਪਲਾਂ-ਪਲਾਂ।
ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਜਾਬਰ ਕਹਿਆ, ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਅੰਗ ਲਗਾਇਆ,
ਕੌਂਡੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਖਸ਼ ਤੋਂ ਦਇਆਵਾਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ।
ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ, ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸੂਲ ਸਿਖਾਇਆ,
ਲੋਭ ਤੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਉਪਰ ਕਰਕੇ, ਜੀਵਨ ਸਾਡਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ।
ਵਾਪਾਰੀ ਬਣਕੇ ਪੂਰਨੇ ਪਾਏ, ਵਰਤਾਰਾ ਕੀਤਾ "ਤੇਰਾ-ਤੇਰਾ" ਦਾ,
ਗੁਹਸਤੀ ਬਣੇ, ਤੇ ਰਾਹ ਵਿਖਾਇਆ, ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀ ਦਾ।
ਕਿਵੇਂ ਰੁਕਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦਨਾਂ ਕਰਣ ਤੋਂ, ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਾਂ,
ਆਪ ਹੋ ਵਡੇ ਸੂਰਮੇਂ, ਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇ, ਆਪ ਦਾ ਗੁਰਪੁਰਬ ਹੈ ਆਇਆ।

IT'S AMRIT VELA!!

Amrit Vela for a Gursikh, is the right way,
to remember Waheguru ji and start the day.

Importance of Amrit Vela is so great,
We should be up and not be late.

All the sadness and unhappiness disappears,
The body and mind get imbued in cheers.

When we sleep, make a humble prayer,
With Satguru ji, about your resolve, just share.
Ask Him to wake you early before the sun rises,
So the sun is left out and you win all the prizes.
You'll be surprised to see how this worked out,
You're the winner and all up and about.

Amrit Vela is a great and pious time for all,
Set your watches and heed the Guru's call.

HE LOSES HIS SENSE

When one turns to the forbidden 'glass'
He turns himself out of the Gursikhi class.

Freaking out and going to the pub,
Makes one leave one's home and hub.
One goes around saying what he wills,
He loses his sense, and his qualities, he kills.

Without judgement and respect, he goes around,
And he walks round, without being sound.

One should never take to this drink,
For that person is bound to sink.

His face gets yellow and is no more pink,
And with lots of his duties, he loses link.
Let's pledge to be away from the 'glass',
And with honours, in Gursikhi, we pass!

BACK TO THE GURU

Let's come into the Guru's fold,
By shaping in the Rehat's mould.

 Between Guru and us there is a pact,
Let's abide by it and keep the 5Ks intact.

 Let's not desert our Guru or break His rules,
Let's not turn our backs or we'll be the fools.

 Come back to the Guru and He still honours
us,

 He doesn't give Cs but in love, an A plus.

 Come, ye Sikhs, He wants our life to be a
boon,

 The day, you'll be thrilled is going to be very
soon.

*Amrit Vela is a gift of a beautiful time,
When we sing the hymns in a classical chime.*

*Amrit Vela's routine, says Bhagat Farid ji, if we have
shed,*

*On Page 1383, he avers that we are no more than a
living 'dead'.*

*Amrit Vela showers on us joy and happiness like a
fountain,*

*And gifts us with courage and strength of a
mountain.*

*Amrit Vela calls upon us to be up from bed,
Get up, take a bath and all slumber is shed.*

*Amrit Vela, a Sikh has never to forget,
In his schedule, it is always to be set.*

*At Amrit Vela, we get in tune with Waheguru ji's
praise,*

and our shortfalls, we get to appraise.

*Amrit Vela is a great time, all beautiful,
We get in touch with Waheguru ji, the wonderful.*

ਸਾਲ 2008: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ 800 ਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜਾ ਸਿੱਖ
ਜਗਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਭਾਵਨਾਂ ਸਹਿਤ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ 500 ਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜਾ ਵੀ ਮਨਾਇਆ
ਗਿਆ। ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ 300 ਸਾਲਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਵੀ
ਇਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਆਇਆ।

ਤੈਨੂੰ ਥਾਪਿਆ

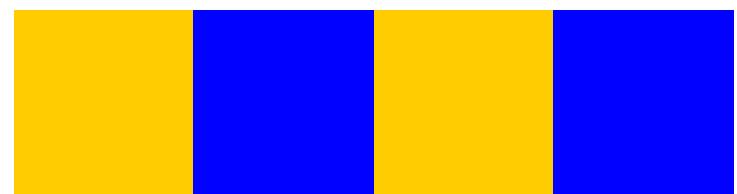
ਆਪਣਾ ਵੇਸ ਪਛਾਣ ਵੇ, ਆਪਣਾ ਵੇਸ ਪਛਾਣ!

ਸਿੱਖੀ
ਕਦਰ
ਕੀਮਤਾਂ

ਤੈਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਸਰਦਾਰ!

ਤੇਰਾ ਜੱਗ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ!

ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਦੀ ਪੁਕਾਰ,
ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੀ ਤੈਨੂੰ ਫੇਰ ਇਕ ਵਾਰ!

ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਸਾਡੇ ਅਪਣਾਉਂਣਗੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਨ, ਇਹ ਬੋਲੀ, ਫੇਰ ਚਮਕੇਗੀ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।
ਅਜ ਤੋਂ ਹੀ ਲੱਟਕ ਇਹ ਲਾਈਏ, ਬੋਲੀ ਅਪਣਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਸੋਚ ਅਸਾਡੀ ਝੁਕ ਜਾਏ ਪੰਜਾਬੀ ਵਲ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।
ਆਉ ਵੀਰੋ, ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਰੰਗ ਚੜਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲ ਕੇ ਮਾਣ ਵਧਾਈਏ, ਇਸ ਬੋਲੀ ਦਾ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਵਸਦਾ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਹੈ !!

ਸਭ ਵਿਚ, ਜੋ ਵੀ ਦੂਜੀ ਸੈ !!

ਇਸ ਬੁਝਣ ਵਿਚ ਮੁੱਕ ਜਾਏ ਮੈਂ !!

ਇਕ ਹੈ, ਇਕ ਹੈ, ਬੱਸ ਬੁਝ ਇਹ ਲੈ !!

ਫੇਰ ਲਭਣਾ ਨਹੀਂ ਜਵਾਬ...

ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਝਰੋਕੇ 'ਚੰ ਵਾਪਾਰ

ਅਜ ਕੁਝ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰੇ ਕਿਥੋਂ ਲਗੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ,
ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਗੀ ਦੌੜ ਐਸੀ ਹੈ, ਜਿਦਾਂ ਘੋੜੇ ਦੀ ਹੋਵੇ ਸਵਾਰੀ ।
ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਮੈਂ ਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਲਿਖਦਾ ਇਕ ਵਾਪਾਰੀ,
ਰਕਮ ਸੌਂਦੇ ਦੀ ਲੈਣ ਜਦ ਜਾਂਦਾ, “ਕਲ ਆਇਉ”, ਕਰਣ ਖੁਆਰੀ ।
ਕੁਝ ਮਿਤਰਾਂ ਨੇ ਅਾਂਣ ਸਮਝਾਇਆ ਵਾਪਾਰ ਇਦਾਂ ਕੁਝ ਕਰੀਏ,
ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਜਾਈਏ ਜਦੋਂ, ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਭੇਟਾ ਧਰੀਏ।
ਕਰ ਵੇਖ ਇਦਾਂ ਇਕ ਵਾਰ, ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਮਾਲ ਤੇਰਾ ਵਿਕੇ,
ਐਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਣ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨੋਟ ਤੇ ਸਿੱਕੇ।
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਕਮਾਚ ਲਾ ਕੀਮਤ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਕੇ,
ਫੇਰ ਵੇਖੀਂ ਤੇਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਊ, ਦੇਖ ਇਹ ਅਪਨਾ ਕੇ।
ਮਾਰ ਵੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਲ ਝਾਤੀ,
ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਤੇ ਬਣਨ ਹੱਕ ਦਾ ਘਾਤੀ।
ਬੇਸ਼ਕ ਨਾਮ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਾ, ਕਹਾ ਲੈ ਚੰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ,
ਪਰ ਜਾਣਿਆਂ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਅਖਵਾਏ “ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰ” ।
ਧਰਮ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਗਲ “ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ” ਦੀ ਹੋਈ,
“ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥” ਕਰ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਕਸਰ ਨਾਂ ਛੱਡੀ ਕੋਈ ।

ਰਾਹ ਤੇਰਾ “ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥” ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਹੈ ਫੁਰਮਾਇਆ,
ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਪਿਛੋਂ ਵੰਡ ਛਕਣਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਖੀ ਅਸੂਲ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਮੱਤ ਇਹ ਸਮਝੀ ਇਹ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ, ਕੋਈ ਰਖਦਾ ਨਹੀਂ ਹਿਸਾਬ,
ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀਚ ਗਲ ਹੋਣੀ, ਫਿਰ ਲਭਣਾਂ ਨਹੀਂ ਜਵਾਬ,

ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਿਆ, ਤੇਰਾ ਪੈਸਾ ਲੁਟਣਾਂ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ,
ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਵਡਾ ਹਾਨ ਨਹੀਂ।

ਛਡ ਇਹ ਰਾਹ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਤੋਂ ਰਹਿ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਵੇ,
ਲੈ ਦੁਆਵਾਂ ਜਗਤ ਦੀਆਂ, ਰਹਿ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਭਰਭੂਰ ਵੇ।

ਤੇਰਾ ਇਹ ਕਮਾਇਆ ਪੈਸਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜਾਣਾਂ,
ਘਾਲ ਕਮਾਈ, ਵੰਡ ਛਕਣਾਂ, ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕੰਮ ਆਉਣਾਂ।

ਘਾਲ ਕਮਾਈ ਤੇ ਫੇਰ ਵੰਡ ਛਕਣਾਂ ਇਹ ਰਾਹ ਗੁਰਾਂ ਬਣਾਇਆ,
ਸੋਹਣਾ ਰਾਹ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਰੁਸ਼ਨਾਇਆ।

ਅਜ ਤੋਂ ਕਰੋਂ ਪ੍ਰਣ ਜੇ ਪੱਕਾ, ਨਹੀਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਕੋਈ ਲੈਣੀ,
‘ਰਿਸ਼ਵਤੀ’ ਅਖਵਾਉਣ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਗਲ ਪੈਣੀ।

ਨੇਕ ਕਮਾਈ, ਨਾਂ ਚਿੰਤਾ ਕੋਈ ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਨਿਭੇ ਗੁਜ਼ਰਾਨ,
ਸੁਭ ਅਸੀਸਾਂ ਲਈਏ ਨਿਤ, ਨਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ।

ਬੋਲੀਏ ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ...

ਆਉ ਵੀਰੋ, ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਇਹ ਸਾਡੀ, ਫਰਜ਼ ਪਛਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਹੈ ਸਾਡੀ ਇਹ ਮਾਂ ਵਰਗੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਖਜਾਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲੁਕੇ ਪਈ ਹਨ, ਆਓ ਖੋਜੀਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਬੋਲੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਕੇ, ਵਰਤੀਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਬੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਬਣੀਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਬਚਿਆਂ ਤਾਂਈ ਪੜਾਈਏ ਏਸ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਅਗਲੀ ਪੀੜੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈਏ ਏਸ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਮਹੀਨੇ, ਵਾਰ, ਰੰਗ ਤੇ ਰੁੱਤਾਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਸਿਖਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਘਰਾਂ ਚ ਪੰਜਾਬੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਚੋਂ ਦਿਵਾਈਏ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ,
ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਦੇ ਅਖਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈਏ, ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ।

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦੀ, ਫੁਰਨਿਆਂ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆਨ ਵਧਾਉਂਦੀ,
 ਘਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ, ਝਾਤੀ ਪਾ ਕੇ, ਰਭ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾਉਂਦੀ ਏ।
 ਆਓ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਰਮਜ਼ ਹੈ ਸਮੜੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤ ਵਰਤ ਰੁਸ਼ਨਾਓ,
 ਮਿਠੇ ਬੋਲ ਜੋ ਹੀਰੇ ਜਗ ਤੇ, ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਸੁਖ ਪਾਓ।

ਬੋਲੀ ਸਾਡੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ !
 ਇਹ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਆਪ ਸੁਆਰੀ !!
 ਬਚਨਬੰਦੀ, ਆਦਿ ਅਸੂਲ ਸਿਖਾਵੇ!
 ਨਿਮਰਤਾ ਵਰਤਾ ਇਹ ਸੁਖ ਪਹੁੰਚਾਵੇ!
 ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਸਾਨ !
 ਵਧ ਚੜ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਮਾਣ !

ਆਓ, ਵਾਪਾਰੀ ਬਣੀਏ !!

ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜ ਭੁਲਿਆ ਕਿ ਵਾਪਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾਂ ਏ,
 ਝੂਠ ਵੀ ਨਾਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਲਾਹਾ ਕਿਵੇਂ ਖਟਣਾਂ ਏ।
 ਪੁਛੋ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਜੁਗਤੀ ਵਾਪਾਰ ਕਰਣ ਦੀ ਕੀ ਹੈ,
 “ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥” ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਹੈ।
 “ਜੀ ਆਇਆਂ” ਸਭ ਨੂੰ, ਗਾਹਕ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਏ,
 ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਗੁਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਸਿਆ ਏ।
 ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕੀਤਾ ਮੌਦੀ ਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ,
 ਵਾਪਾਰੀ ਬਣੇ ਤੇ ਪੂਰਨੇ ਪਾਏ, ਵਾਪਾਰ ਸਭ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ।
 ਉਸ ਦੀ ਜੋਤ ਸਭ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ, ਗਾਹਕ ਵਿਚ ਆਪ ਹੀ ਬੈਠਾ ਏ,
 ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹੋ ਹੀ ਬੈਠਾ, ਵਾਪਾਰ ਆਪ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਏ।
 ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਾਂ ਸਤਿਕਾਰੇ ਜਾਈਏ,
 ਜੁਗਤੀ ਇਹ ਨਾਂ ਗੁੰਝਲ ਵਾਲੀ, ਜੀਵਨ ਆਪਣਾ ਸਵਾਰੀ ਜਾਈਏ।
 ਨਿਮਰਤਾ ਤੇ ਮਿਠਾਸ ਹਨ ਦੋ ਥੰਮ, ਸਿਖੀ ਵਾਲੇ ਆਸ਼ੇ ਇਹ,
 ਜਿਥੇ ਮੌਕਾ ਬਣੇ ਵੇ ਸਿੱਖੋ, ਉਥੇ ਉਥੇ ਵਰਤੋ ਜੀ ਇਹ।

ਗਾਹਕ ਜਦੋਂ ਸੌਦਾ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਰਭ ਦਾ ਸੁਕਰ ਮਨਾਈ ਜਾਈਏ,
ਜੇ ਸੌਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇ, ਫੇਰ ਵੀ ਗੁਣ ਗਾਈ ਜਾਈਏ।

ਚੰਗਾ ਸਮਾਨ, ਵਾਜਬ ਰਖ ਕੀਮਤ, ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਈ ਜਾਈਏ,
ਚੰਗੇ ਬੋਲ, ਸੋਹਣੀ ਗਲਬਾਤ, ਕਰ ਇਹ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ ਜਾਈਏ।

ਪੂਰਾ ਤੋਲ, ਨਾਪ ਯਾਂ ਗਿਣਤੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਮਾਈ ਜਾਈਏ,
“ਓਥੇ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੇ” ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜਾਈਏ,

ਵਿਰਸਾ ਹੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਵਾਈ ਜਾਈਏ,
ਜਿੰਨਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਈ ਜਾਈਏ।

ਇਹ ਗੁਣ ਹਨ ਸ਼ੁਭ ਕੀਮਤੀ, ਸਿਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਉਣ,
ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰੇ ਬੋਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਰਸਾਏ ਜਾਣ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਜੋ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪਾਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ,
ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਵਾਪਾਰ ਨੂੰ ਲੋਚੇ, ਨਾਲੇ ਰਖੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖਿਚ।

ਆਓ ਵੀਰੋ, ਬੋਲੀ ਸਾਡੀ ਢਾਢੀ ਮਿੱਠੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਜ ਸਵਾਰ ਕੇ ਬੋਲੀਏ,
ਆਪਣੇ ਉਚੇ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਂ ਡੋਲੀਏ।

ਬੋਲੀ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਸਾਡੀ

ਬੋਲੀ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਸਾਡੀ !!

ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਚੀ ਹੋਈ, ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ,
ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੁੱਕੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ, ਇਹ ਸੋਹਣੀ ਹੈ ਚਾਬੀ ।

ਬੋਲੀ ਇਹ ਕਰਦੀ, ਬਹੁਤ ਗੁਣ ਹਨ ਸਾਂਝੇ,
ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ, ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਾਂਝੇ।

ਆਪਣੇ ਉਚੇ ਦਰਜੇ ਕਰਕੇ ਉਚੇ ਮਨੁਖ ਨੇ ਘੜੇ,
ਮਨੁਖ ਸੋਹਣੇ ਬਣਾਕੇ, ਫੇਰ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਹਨ ਜੜੇ।

ਬੋਲੀ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਸਾਡੀ ਮਿਠੜੇ ਬੋਲ ਇਹ ਗਾਉਂਦੀ ਏ,
ਬੜੀ ਸੁਰੀਲੀ, ਮਿੱਠੀ ਰੱਜ ਕੇ, ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਏ।

ਬੜਾ ਅਦਬ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰ ਡਾਢਾ, ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਏ,
ਆਪਣੇ ਬੋਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ, ਰੋਗੀਆਂ ਦੇ ਰੋਗ ਹਟਾਉਂਦੀ ਏ।

ਬੋਲੀ ਇਹ ਹੈ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ, ਸਭ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਏ,
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਇਜ਼ਤ ਵਧਾ, ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਹਟਾਉਂਦੀ ਏ,

ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਦੀ ਆਈ ਜੀ...

ਬਸੰਤ ਦੀ ਸੀ ਰੁੱਤ ਸੋਹਣੀ, ਵੇਖੀਆਂ ਦੋ ਪਤੰਗਾਂ,
ਕੋਲ ਕੋਲ ਕਦੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ, ਹੋਵਣ ਲਗੀਆਂ ਜੰਗਾਂ।
ਮੁੰਡੇ ਸਨ ਪਏ ਕੂਕਦੇ, " ਆ ਲਾ ਲੈ ਇਥੇ ਪੇਚੇ ",
ਇਕ ਨੀਲੀ, ਇਕ ਪੀਲੀ ਪਤੰਗ, ਪਰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਮੇਚੇ।
ਵਧਾਵੇ ਪਤੰਗ ਸਮਝ ਇਹ ਵਧੀਆ, ਛੱਡੇ ਸਾਰੀ ਡੋਰ,
ਪਿੰਨਾਂ ਸਾਰਾ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰੇ, ਰਹਿ ਗਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ।
ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਫੇਰ ਉਸ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਗੁੱਡੀ ਵਾਪਸ ਲਾਹਵੇ,
ਹੋਰ ਚਾਰਾ ਨਾਂ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਬੱਸ ਗੁੱਡੀ ਹੇਠਾਂ ਕਰਾਵੇ।

ਤੀਜੀ ਪਤੰਗ ਹੋਰ ਇਕ ਆਈ, ਛੱਡੀ ਚਲੇ ਡੋਰ,
ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਪਤੰਗਾਂ, ਦਿਲਚਸਪ ਬਣ ਗਈ ਹੋਰ
ਤਕੜੀ ਤਿਖੀ ਡੋਰ ਦੀ 'ਫਿੱਲ' ਨੇ ਕੀਤੀ, ਗੁਡੀਆਂ ਦੀ ਬੱਸ,
ਆਈ-ਬੋ, ਆਈ-ਬੋ ਹੋਈ ਪਤੰਗ। ਮੁੰਡੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਨੱਸ।
ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦੀਆਂ ਇਹ ਰੌਣਕਾਂ, ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਤੰਗਾਂ,
ਫੁੱਲ ਪੀਲੇ, ਜਾਮਨੀ, ਗੁਲਾਬੀ, ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਮਹਿਕ ਤੇ ਰੰਗਾਂ।

ਕਦਰ ਕੀਮਤਾਂ

ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਿ ਪੈਸਾ ?

ਐ ਵੇ ਦੁਨੀਆ ਵਾਲਿਉ ਅੱਜ ਪਾ ਲਿਆ 'ਕਦਰਾਂ ਦਾ ਕਾਲ',
ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਖਣ, ਡਿੱਠਾ ਅੱਜ ਜਗ ਦਾ ਹਾਲ।
ਰਿਸ਼ਤੇ ਅੱਜ ਨਕਾਰੇ ਬਣਾ ਛੱਡੇ, ਉੱਚੇ ਸਨ ਜੋ ਕੱਲ,
ਕਦਰ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਜੋ ਜਗਾ, ਡਾਲਰਾਂ, ਰੁਪਈਆਂ ਨੇ ਲਈ ਮੱਲ।
ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਪੈਸੇ ਵਲ ਦੌੜ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤ,
ਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ ਸਭ ਰੱਭ ਦੇ ਦਿਤੇ, ਮਾਪੇ, ਭੈਣ, ਭਰਾ ਤੇ ਮੀਤ।
ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਪੈਸਾ ਨਾਂ ਲੈਂਦਾ, ਵਲੈਤ, ਕਨੇਡਾ ਯਾਂ ਚੀਨ,
ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਛ ਵੇਖੋ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨ।

.....

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅੱਜ ਉੱਚਾ, ਬਿਰਧ, ਜੁਆਨ ਯਾਂ ਬਾਲਕ,
ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਇਹ ਜਾਣੋ, ਬਣੋਂ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ।
ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਠਾਸ ਭਰ ਵੇਖੋ, ਲੱਖ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੁੱਕੇ,
ਤੱਖਤ ਸਲਾਮਾਂ ਕਰਨ ਤੁਸਾਂ ਦੇ, ਕੁਦਰਤ ਵੀ ਆ ਝੁੱਕੋ।
ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਹਿਤ ਕਰੋ ਤਜਰਬਾ, ਕੱਢੋ ਵੀ ਘੰਟੇ ਜੋ ਤਿੰਨ,
ਉਲਟਾਵੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਰਜਾ, ਮਾਣੋ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਦਿਨ।

ਇਕੱਠੇ ਬਹਿ ਕੇ ਖਾਂਣ'ਚ ...

ਇਕ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਦ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ ਛਕਣ,
ਗਿਣਨ ਨਾ ਜਾਣ ਨਿਆਮਤਾਂ, ਗਿਣਤੀ ਨਾਪ ਸਭ ਮੁਕਣ।

 ਖਾਣ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ-ਬੈਠਣ ਜਦ, ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਅ,
ਆਵੇ ਮਹਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਤੇ ਪਵੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮੰਹਾ।

 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜਦ ਬੈਠਣ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਸੀਸ,
ਪਰਵਾਰ'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਰਲ ਕੇ ਖਾਵਣ ਦੀ ਸੰਸਾਰ'ਚ ਕੋਈ ਨਾਂ ਰੀਸ।

 ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਹਿ ਕੇ ਜੇ ਖਾਈਏ, ਮਿਲੇ ਬਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਬੱਲ,
ਆਪੂੰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ-ਪਿਆਰ ਵਧੇ, ਸੁਹਾਵਣੇ ਬੀਤਣ ਪੱਲ।

 ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਈਏ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ,
ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਸੌ-ਸੌ ਪਾਈਏ, ਵਿਚ ਇਸ ਜਗ ਸੰਸਾਰ।

 ਬਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠ ਮਿਲ ਬਈਏ, ਹਾਸਾ ਪਾਈਏ ਵਧੀਕ,
ਸਿਆਣਪ ਆਪਣੀ ਵੰਡੀਏ, ਇਹ ਦੇਸ਼'ਚ ਕਲ ਦੇ ਨੇ ਵਸਨੀਕ।

ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਰਹਿਬਰ ਆਤਮਕਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਜਾਣੋ,
ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਵੀ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰਾ, ਇਹ ਪਾਸਾ ਵੀ ਪਛਾਣੋ।

ਕਤਾਬ, ਕੁਰਸੀ-ਮੇਜ਼, ਸਾਹੀ ਤੇ ਘੜੀ ਹੋਈ ਜੋ ਕਲਮ,
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੰਝ ਹੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਘਟੇ ਜਖਮ, ਨਾਲ ਮਲਮਾ।
ਗਿਆਨਵਾਨ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜੋ, ਜਗ ਵਿਚ ਹਨ ਜੋ ਵਸਦੇ,
ਰਾਹ ਵਿਖਾਲਣ ਸੋਹਣਾ ਚੰਗਾ, ਉੱਤਰ ਗੁੰਝਲਾਂ ਦੇ ਦਸਦੇ।
ਪੈਸੇ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਹੈ ਉੱਚਾ, ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂਚ ਕਹਿੰਦੇ ਮਹਾਨ,
ਪਰ ਇਹ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਨਾਂ ਸਕੇ, ਹੈ ਰੁਤਬਾ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ।
ਪੜਾਈ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਅਤਿ ਉੱਚਾ, ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਕਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ,
ਇਸ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਾਂ ਖੁਲਣ ਕਈ, ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ਗਿਆਨ।
ਕਰੋ ਪੜਾਈ ਹਰ ਉਮਰ ਵਿਚ, ਬਣੋ ਖੂਬ ਅਨੰਦ,
ਗੁਣੀ ਬਣੋ ਜੀ, ਵਿਦਿਆ ਰਾਹੀਂ, ਵੰਡੋ ਮਹਿਕ ਸੁਗੰਧ।

ਪੜਾਈ ਲਿਖਾਈ

ਪੜਾਈ ਦਾ ਰੁੱਤਬਾ

ਪੜਾਈ ਲਿਖਾਈ ਜੋ ਛੱਡ ਬਹਿੰਦੇ, ਕੀ ਹੋਣਾ ਮਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ,
 ਉੱਚੇ ਅਉਦੇ ਦੂਰ ਦੀ ਗਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਪਾਸ।
 ਦੌਲਤ ਤਾਂਈ ਸਭੇ ਨੱਠ ਭੱਜਣ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬਣੇ ਵਿਦਵਾਨ,
 ਮਾਨਸਕ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਕਰੇ, ਤੇ ਕੌਮ ਦੀ ਵਧੇ ਸ਼ਾਨ।
 ਕਤਾਬਾਂ ਹੋਵਣ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਥੀ, ਨਾਂ ਕਰਣ ਸਾਥੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ,
 ਸਮਾਂ ਸੋਹਣਾ ਬੀਤਾਵਣ ਇਹ, ਵਿਹਲ ਜਾਏ ਸਭ ਲੰਘ।

ਦੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਪਸਾਰਿਆ,
 ਗਿਆਨ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਚਾਰਿਆ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀਆਂ ਨੇ ਭੇਜੇ ਸਿੰਘ ਸਨ ਬਨਾਰਸ,
 ਵਿਦਿਆ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ, ਬਣੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਰਸ।
 ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਲਭੇ ਕੋਈ ਗੁਣੀ, ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦਿੰਦੇ ਸਤਿਕਾਰ,
 ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾਂ, ਲਗਾਉਣ ਗੁਣੀਆਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ।

ਨਾਨਾ ਨਾਨੀ ਜੀ ਵੀ ਵੰਡਣ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਅਨੇਕ,
 ਸਫਲ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ ਸਾਡਾ, ਬੁਧ ਬਣੇ ਬਿਬੇਕ।
 ਦਾਦਾ ਦਾਦੀ ਜੀ ਹਨ ਵੰਡਦੇ ਅਮੁੱਕ ਭੰਡਾਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇ,
 ਦਸਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਸੂਲ ਸਾਰੇ ਨੇ, ਜਗ ਦੇ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ!!
 ਭਾਬੀ ਨਨਾਣ ਇੱਕਠੇ ਬੈਠਣ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇ
 ਸਮਝ ਵਧੇ, ਨਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵੀ, ਵਿਚ ਸਭ ਦੇ ਪਰਵਾਰ।
 ਜਠਾਣੀ ਦਰਾਣੀ ਹਨ, ਵਿਚ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਥੰਮ,
 ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਨਣ, ਨਾਲੇ ਆਵਣ ਕੰਮ।
 ਰਲ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ'ਚ ਛੂਪੇ ਬਹੁਤ ਨੇ ਭੇਦ,
 ਏਕਤਾ ਭਾਵ ਵਧੇ ਵਿਚ ਟੱਬਰ, ਨਾਲੇ ਮਿਲੇ ਜੀਵਨ ਸੇਧ।
 ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਨ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਪਰਵਾਰ,
 ਰੱਲ ਕੇ ਭੋਜਨ ਛਕਣ, ਇਕ ਘਰ, ਇਕੋ ਹੀ ਦੁਆਰ!!

ਸੁਭ ਮੌਕੇ

ਜੋੜੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ

ਜੀਵੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਜੋੜੀ,
ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਬਹੁਤੀ ਜੀ, ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਥੋੜੀ।

ਕਰਣ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਇਹ ਢਾਡਾ,
ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਣ 'ਤੁਸੀ' ਤੇ 'ਤੁਹਾਡਾ'।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣਗੇ ਇਹ ਗੁਣ ਸਾਂਝੇ,
ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਭੂਰ ਨਾਂ ਰਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ।

ਮਿਠਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਅਪਨਾਉਂਣਗੇ,
ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਹ ਜੋੜੀ ਹੈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਨਿਆਰੀ,
ਸਭ ਨੂੰ ਲਗਦੀ ਪਿਆਰੀ, ਹਾਂ, ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ।

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ

ਜਨਮਦਿਨ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਹੋਣ,
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਮੇਲੇ ਇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਹੋਣ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਦਾਤਾਂ ਪਿਆਰੀਆਂ,
ਵਧਾਈਆਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਜੀ ਹੋਣ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ।

ਸਿਹਤਾਂ ਤੇ ਖੇੜੇ ਮਾਣੋ ਤਸੀ ਰੱਜ ਰੱਜ,
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਆਉਣ ਸੱਜ ਸੱਜ।

ਤਸੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਹਾਉ,
ਸੱਗ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਮਾਣ ਤੁਸੀ ਪਾਉ।

ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੌਮ ਵਾਲਾ ਸੋਹਣਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲੇ,
ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਦਾਨ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਮਿਲੇ।

ਗੁਲਬਾਬੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਫੁਲ ਦਿੰਦੇ ਸੁਗੰਧੀਆਂ,
ਸੱਗ ਉਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੋਣ ਜੀ ਬੁਲੰਧੀਆਂ।

